

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 41/06
01.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolović, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužilaca AA i BB, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene VV, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužilaca protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. 809/04 od 22.7.2005.godine, u sednici održanoj 1.3.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. 809/04 od 22.7.2005.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Topoli P. 140/04-56 od 24.6.2004.godine stavom 1 izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev da se utvrdi da je ništav sporazum zaključen između tužilaca sa jedne strane i tužene i njenog pravnog prethodnika GG o načinu nasleđivanja zaostavštine iza pokojnih PP. Stavom 2 presude odbijen je tužbeni zahtev da se utvrdi da su tužioci u jednakim delovima zakonski naslednici iza pokojnih PP, a stavom 3 presude odbijen je tužbeni zahtev da se ukine rešenje o nasleđivanju Opštinskog suda u Bačkoj Topoli br. I O. 517/97 od 25.9.1997.godine u delu u kojem tužena i njen pravni prethodnik GG nasleđuju nepokretnu imovinu i devizna novčana sredstva kao u izreci prvostepene presude. Stavom 4 presude obavezani su tužioci da tuženoj naknade troškove postupka u iznosu od 74.700 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 24.6.2004.godine pa do isplate.

Okružni sud u Subotici je presudom Gž. 809/04 od 22.7.2005.godine odbio žalbu tužilaca kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 386. ZPP-a.

Revizija je neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnost postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP-a na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Neosnovan je razlog revizije o učinjenoj bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP-a. Prvostepenom i pobijanom presudom dati su razlozi o odlučnim činjenicama. Dati razlozi nisu protivurečni sa sadržinom dokaza izvedenih u postupku.

Odluka o tužbenom zahtevu zasnovana je na utvrđenom činjeničnom stanju da je 22.7.1997. godine nastupila smrt svih članova porodice DD, sada pok.PP. Uzrok smrti je trovanje ugljendioksidom u podrumu porodične zgrade porodice DD pod okolnostima koje su utvrđene u prvostepenom postupku i o kojima su dati razlozi pobijanom i prvostepenom presudom. Samom događaju silaska članova porodice DD u podrum, PP bila je prisutna i očevidac događaja tužilja BB, majka PP3. Kao neposredni očevidac istoga dana upoznala je o svim okolnostima događaja i svog supruga tužioca AA.

Od strane Okružnog javnog tužioca, istražnog sudije prvostepenog suda, krim.tehničara, inspektora OUP-a ___ i ekipe Zavoda za zaštitu zdravlja iz Subotice izvršen je uviđaj na licu mesta istoga dana 22.7.1997.godine u podrumu gde su zatečeni leševi, u ležećem položaju otac, na njemu sin i iznad majka. Dežurni lekar je konstatovao smrt u hitnoj službi Doma zdravlja gde su dopremljeni. Matičar SO __ sačinio je izvode iz MK umrlih za PP, i kao dan smrti je utvrđen 22.7.1997.godine bez bližeg označenja vremena (čas i minuti) smrti. Smrtonnice nisu sačinjene od strane matičara i nisu navedeni eventualni naslednici ostavilaca.

Tužioci, roditelji PP3 bili su u prijateljskim odnosima sa tuženom i njenom majkom, sada pok.GG, majkom pok.PP1. Nakon tragičnog događaja tužilac AA je pokrenuo pitanje nasleđa, smatrajući da su naslednici tužioci, roditelji pok.PP3, tužena i njena majka GG, sestra i majka pok.PP1. Kao posledica iskazane želje da sporazumno rasporede zaostavštinu, sačinjen je predlog o postignutom sporazumu, i na osnovu tako postignutog sporazuma zajednički punomoćnik tužilaca, tužene i njene majke GG podneo je predlog za pokretanje ostavinskog postupka. Predlog je zadržao dogovor o podeli zaostavštine. U ostavinskom postupku stranke su 25.9.1997.godine dale nasledničke izjave da žele da naslede po sporazumu što je uneto u zapisnik. Rešenjem o nasleđivanju utvrđeno je da su pok. PP DD umrli 22.7.1997.godine bez zaveštanja. Za zakonske naslednike su oglašeni GG, majka

pok.PP1, tužena ĐĐ, sestra pok.PP1 i tužioci, roditelji pok.PP3. Naslednici su zaostavštinu nasledili prema njihovom sporazumu.

Tužiocu su , nakon saznanja da se na deviznim računima u mađarskim bankama ne nalaze devizna sredstva u očekivanom iznosu da bi tužiocima prema sporazumu pripalo 60.000 DEM, a da preostali iznos podele sa tuženom i njenom majkom, podneli tužbu u ovom postupku sa predloženim tužbenim zahtevom koji je odbijen kao neosnovan.

Po oceni Vrhovnog suda iz razloga datih od strane nižestepeni sudova sporazum zaključen između tužilaca sa jedne strane i tužene i njene majke, sada pok.GG, s druge strane, nije protivan odredbama Zakona o nasleđivanju ("Službeni glasnik RS" broj 46 od 4.11.1995.godine). Naslednik u parnici može tražiti ostvarivanje svojih prava nakon pravnosnažnosti rešenja o nasleđivanju kada postoje uslovi za ponavljanje postupka. Da bi tužioci osnovano mogli da zahtevaju ponavljanje postupka potrebno je da bez svoje krivice nisu mogli da iznesu okolnosti na osnovu kojih bi za stranku mogla biti doneta povoljnija odluka. Kako su tužioci imali saznanje o okolnostima pod kojima je nastupila smrt porodice DD, kao i o redosledu ulaska i pada u podrumu članova porodice DD, a navedene okolnosti nisu izneli u ostavinskom postupku, to neosnovano traže ostvarivanje svojih prava u ovom postupku.

Pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da je neosnovan tužbeni zahtev da se utvrdi da je ništav sporazum zaključen između tužilaca, tužene i njene majke GG, a u odnosu na istaknutu činjenicu u postupku, na koju se ukazuje i revizijom da tužena i njena majka nisu zakonski naslednici zbog redosleda silaska u podrum PP kada je nastupila smrt porodice DD. Tužiocu su sa tuženom i njenom majkom, zaključili sporazum u ostavinskom postupku kao zakonskim naslednicima pok.PP2, čiji zakonski naslednici su tužioci, tužena i njena majka, sada pokojna GG. Kako izvodima iz matične knjige umrlih za porodicu DD nije označeno vreme smrti (čas i minuti) a kao dan smrti utvrđen je 22.7.1997.godine za sve preminule, to je pod navedenim okolnostima osnov zaključenog sporazuma dopušten. Tužioci, kao naslednici svoje kćerke a zbog okolnosti pod kojima je došlo do smrti svih članova porodice DD mogli su da zakluče sporazum sa tuženom i njenom majkom, zbog čega je neosnovano isticanje tužilaca da je ugovor ništav zbog nepostojanja ili nedopuštenog osnova u smislu odredbe člana 51. i 52. Zakona o obligacionim odnosima.

Neosnovano tužioci u reviziji ističu da je zaključen sporazum protivan odredbi člana 8. Zakona o nasleđivanju. Ostavinski postupak nije vođen iza kćerke tužilaca, sada pok.Ljiljane, već iza porodice DD a tužena i njena majka su naslednici PP1 i njegovog sina PP2, unuka tužilaca i sada pok. GG. Okolnost na kojoj su tužioci zasnovali tužbeni zahtev, a na koju ukazuju i u reviziji, da je njihova kćerka poslednja ušla u podrum nije odlučujuća kako su to pravilno cenili i nižestepeni sudovi. Samom činjenicom poslednjeg ulaska u podrum ne dokazuje se i vreme smrti porodice DD. Ovo stoga što je dežurni lekar konstatovao smrt u hitnoj službi bez označenja vremena smrti (čas i minuti) i pored poznatih okolnosti kako su članovi porodice zatečeni i kojim redosledom su ušli u podrum. Međutim, i da je kćerka tužilaca zbog okolnosti da je poslednja ušla u podrum nadživela supruga i sina zaključen sporazum između stranaka, a zbog datih razloga nije protivan prinudnim propisima, javnom poretku ili dobrim običajem kada bi bio ništav u smislu člana 103. Zakona o obligacionim odnosima. Zbog saznanja tužilaca o svim okolnostima pre zaključenog sporazuma u ostavinskom postupku, a na kojima zasnivaju tužbeni zahtev u ovom postupku , po oceni Vrhovnog suda tužbeni zahtev je neosnovan i u smislu odredbe člana 104. stav 4. Zakona o obligacionim odnosima.

Iz izloženog neosnovan je razlog revizije da je o tužbenom zahtevu odlučeno pogrešnom primenom materijalnog prava.

Odluka o reviziji doneta je na osnovu odredbe člana 393. ZPP-a.

Na osnovu člana 491. stav 4. prelazne i završne odredbe Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 125 od 22.11.2004.godine,) o reviziji odlučeno po pravilima parničnog postupka koja su važila do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Predsednik veća

sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc